

AL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DE GIRONA

MARIA ÀNGELS VILA REYNER, Procurador dels Tribunals i de l'ASSOCIACIÓ FEDERACIÓ D'ECOLOGISTES EN ACCIÓ DE CATALUNYA segons acredita mitjançant acompanyar escriptura d'apoderament per a la seva inserció a les Actuacions per còpia testimoniada amb devolució de l'original; compareix i com millor procedeixi en Dret, **DIU:**

I.- OBJECTE DEL RECURS CONTENCIÓS I ACTES IMPUGNATS

Mitjançant el present escrit s'interposa **recurs contenciós administratiu contra l'Acord adoptat per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Begur de data 2 de Juliol de 2019 pel que es desestima la denúncia urbanística presentada contra les obres d'urbanització i els actes d'edificació que s'estan executant al Polígon d'Actuació P-11b Van de Walle residencial al sector Sa Riera i s'inadmet el recurs potestatiu de reposició interposat en impugnació de les llicències d'obres atorgades per Acords de la Junta de Govern Local de data 3.4.2018 per construir 52 habitatges al Polígon d'Actuació P-11b de Sa Riera al municipi de Begur.**

Recurs contenciós administratiu que s'interposa a l'empara d'allò establert als articles 25, 31 i concordants de la Llei 29/98 de 13 de Juliol reguladora de la Jurisdicció Contenciosa administrativa.

S'acompanya, assenyalat com a **Document número 1** còpia de l'acte impugnat i com a **Document número 2** còpia de la denúncia urbanística presentada en via administrativa i ara desestimada.

II.- PRETENSIONS QUE S'EXERCITEN

L'objecte del present recurs persegueix no tan sols que es deixi sense efecte i s'anul·li l'Acord de la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Begur de 2 de Juliol de 2019 aquí impugnat i les llicències d'obres que han emparat l'execució dels moviments de terres i de les obres d'urbanització i edificació denunciades, sinó també que **s'efectuïn uns pronunciaments jurisdiccional expressos pel que s'estimin la totalitat de les pretensions exercitades en via administrativa i formulades amb la interposició de la denúncia urbanística, es declarin les irregularitats en què s'ha incorregut per part de l'Ajuntament de Begur en autoritzar les obres, i es reconequi la vulneració de drets produïda i una situació jurídica individualitzada.** A tal efecte, s'interessa formalment que s'adoptin els següents pronunciaments:

1. Deixar sense efecte la inadmissió a tràmit de la impugnació de les llicències d'obres per pretesa extemporaneïtat, ordenada per l'Acord de la Junta de Govern Local de 2 de Juliol de 2019 i es declari que la impugnació de les llicències fou interposada en temps i forma. Tot anul·lant l'Acord impugnat atesa la seva contrarietat a Dret.
2. Declarar que la Resolució desestimant la denúncia urbanística que té per única motivació, l'Informe Tècnic obrant a l'expedient, no dona resposta a bona part dels motius d'impugnació, extrem que implica haver vulnerat el deure de contestar totes les qüestions plantejades amb infracció dels articles 88 i concordants de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, amb producció d'indefensió als denunciants.
3. Declarar la irregular tramitació de la denúncia urbanística presentada i que s'han vulnerat els drets de l'Associació recurrent, en no haver practicat la prova interessada en l'expedient i no emetre els Informes Tècnic i jurídic sobre els extrems sol·licitats, ni haver-se pronunciat sobre la procedència o no de la prova sol·licitada en via administrativa. Amb vulneració dels articles 77, 79 i 80 de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre i demés preceptes concordants.
4. Deixar sense efecte i declarar la nul·litat de ple dret, o subsidiàriament anul·lar, les llicències d'obres atorgades per Acord de la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Begur en data 3 d'abril de 2018 autoritzant la construcció de 2 edificis plurifamiliars d'un total de 52 habitatges i 78

places d'aparcament en dues fases de 26 habitatges cadascuna, atesa la seva contrarietat a Dret.

5. Declarar que les obres d'urbanització i d'edificació són il·legals per vulnerar la prohibició d'urbanitzar terrenys amb pendents superiors al 20% establerta a l'article 9.4 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost.
6. Declarar la nul·litat de ple dret de les llicències d'obres i dels actes administratius que han autoritzat la urbanització i edificació d'aquest àmbit atesa la il·legalitat de la classificació dels terrenys com a sòl urbà i la nul·litat de ple dret del POUM de Begur en delimitar el Polígon Van de Walle Residencial P-11b malgrat la inexistència de serveis urbanístics, les pendents, la naturalesa forestal dels terrenys, la infracció de l'article 30 de la Llei de Costes i demés infraccions denunciades.
7. Deixar sense efecte i declarar la nul·litat de ple dret o subsidiàriament anul·lar l'Acord d'aprovació definitiva del Projecte d'urbanització de la Junta de Govern Local de 20 de febrer de 2018 per vulnerar l'article 9.4 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost.
8. **Ordenar l'enderroc de tot allò que s'hagi executat i la reposició de les coses a l'estat anterior tot revegetant l'àrea forestal arrasada.**

Pronunciaments expressos que s'interessen, a l'empara d'allò establert a l'article 31 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa, que disposa:

ARTICLE 31 LLEI JURISDICCIO CONTENCIOSA:

"1. El demandante podrá pretender la declaración de no ser conformes a Derecho y, en su caso, la anulación de los actos y disposiciones susceptibles de impugnación según el capítulo precedente.

2. También podrá pretender el reconocimiento de una situación jurídica individualizada y la adopción de las medidas adecuadas para el pleno restablecimiento de la misma, entre ellas la indemnización de los daños y perjuicios, cuando proceda."

Essent, en conseqüència, pretensions que s'exerciten en el present recurs no tan sols que es deixin sense efecte els actes administratius impugnats i les llicències d'obres atorgades, sinó també, que s'ordini l'enderroc de tot allò construït, la reposició de les coses a l'estat anterior, la reforestació de tota l'àrea afectada, així com es declarin els

incompliments i irregularitats comeses per l'Administració demandada en tramitar i resoldre la denúncia.

III.- IMPUGNACIÓ INDIRECTA DEL POUM DE BEGUR

Tanmateix, s'exercita en el present recurs la impugnació indirecta del POUM de Begur per raó d'haver atorgat il·legalment la classificació de sòl urbà a uns terrenys que no disposaven de cap servei urbanístic ni estaven consolidats per l'edificació i a més tenien la naturalesa de sòl forestal, i ostentaven importants valors naturals i paisatgístics, així com presentaven pendents superiors al 20%, de manera que havien d'ésser classificats com a sòl no urbanitzable.

Impugnació indirecta de les determinacions del POUM de Begur pel que fa a la classificació urbanística com a sòl urbà dels terrenys que configuren l'àmbit territorial del PA 11b Van de Walle Residencial i a permetre la urbanització i implantació de 52 habitatges en aquests terrenys, que s'efectua per considerar la classificació del sòl il·legal, per raó de:

1. No disposar els terrenys de serveis urbanístics ni estar en un sector consolidat per l'edificació, amb vulneració dels articles 25, 26, 30 i 31 de la Llei 2/2002 de 14 de Març i concordants del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost i amb infracció del conjunt de la doctrina jurisprudencial dictada en la matèria.
2. Infringir el deure de classificar els terrenys com a SNU atesa la seva naturalesa forestal, amb infracció dels articles 2, 20, 22 i concordants de la Llei Forestal de Catalunya.
3. Infringir la prohibició d'urbanitzar terrenys amb pendents superiors al 20% establerta a l'article 9.4 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme i 7 del seu Reglament.
4. Infringir el deure de classificar com a SNU els sòls amb especials valors naturals, paisatgístics i amb valor de connectivitat. Amb infracció dels articles 3, 9, 32 de la Llei 2/2002 i concordants del DL 1/2010 de 3 d'agost.
5. Vulnerar la legislació de Costes de l'Estat en permetre la urbanització i edificació de terrenys situats a 1ª línia de costa i implantant i formant

barreres i edificis pantalla amb acumulació de volums, amb infracció de l'article 30 de la Llei 22/88 de 22 de Juliol.

Essent clar que la tècnica de la impugnació indirecta del planejament –el POUM i els instruments derivats-, mitjançant la impugnació d'un acte que és execució d'aquell –la llicència d'obres-, resulta una tècnica jurídica viable en el present cas, de conformitat amb allò previst a l'article 26 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa. Precepte que disposa el següent:

ARTICLE 26 LLEI JURISDICCIO CONTENCIOSA:

“1. Además de la impugnación directa de las disposiciones de carácter general, también es admisible la de los actos que se produzcan en aplicación de las mismas, fundada en que tales disposiciones no son conformes a Derecho.

2. La falta de impugnación directa de una disposición general o la desestimación del recurso que frente a ella se hubiera interpuesto no impiden la impugnación de los actos de aplicación con fundamento en lo dispuesto en el apartado anterior.”

I és evident que si el planejament general de Begur, i en particular el POUM del 2003, contempen com a sòl urbà i com a sòl edificable els referits terrenys, i si la normativa urbanística aprovada ha autoritzat de forma singular per aquests terrenys, la classificació com a sòl urbà malgrat no disposar de cap servei urbanístic tot i les grans pendents i malgrat la naturalesa forestal del sòl amb vulneració dels articles 3, 9,, 25, 31, 32 i concordants de la Llei 2/2002 d'urbanisme de Catalunya pel que fa al POUM i dels articles 2, 22 i concordants de la Llei Forestal, ens trobem davant d'un planejament nul de ple dret, en aplicació d'allò establert a l'article 11 de la Llei 2/2002 i del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost pel que s'aprovà el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, 62 de la Llei 30/92 de 26 de novembre llavors aplicable i 47.2 de la Llei estatal 39/2015 d'1 d'octubre del procediments reguladors de la nul·litat de ple dret de Reglaments que infringeixen normes amb rang de llei.

Actuació que constitueix, a més, una derogació singular de Reglament i un tracte de favor contrari a dret i l'atorgament d'una reserva de dispensació prohibida pel conjunt de l'ordenament jurídic. Diu, a la lletra, l'article 11 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost:

ARTICLE 11 DECRET LEGISLATIU 1/2010: Nul·litat de les reserves de dispensació.

“Són nul·les de ple dret les reserves de dispensació contingudes en els plans urbanístics i les ordenances urbanístiques municipals, i també les que concedeixin les administracions públiques al marge d'aquests plans i ordenances.”

Per la seva banda, **la classificació i qualificació urbanística dels terrenys derivada del POUM de Begur és susceptible d'impugnació mitjançant la tècnica de la impugnació indirecta de Reglament, en base a constant doctrina jurisprudencial. Existint nombrosa jurisprudència dels Tribunals que estableix la naturalesa i rang reglamentari dels Plans d'urbanisme i la possibilitat de la seva impugnació indirecta en supòsits d'impugnació d'actes administratius que els apliquen.**

Serveixin per totes les següents i ja antigues sentències que van marcar una línia clara sobre la tècnica de la impugnació indirecta de Plans:

- Sentència de 17 d'Octubre de 1988 (A. 7848).
- Sentència de 22 de Gener de 1988 (A. 330).
- Sentència de 7 de Febrer de 1987 (A. 2750).
- Sentència de 14 de Març de 1988 (A. 2164).

En particular, la sentència de 17 d'Octubre de 1988 (A. 7848), Ponent Excm. Sr. Francisco Javier Delgado Barrio, estableix, al seu Fonament Jurídic Segon, la següent doctrina:

“SEGUNDO.- Esta Sala ha puesto de relieve reiteradamente la naturaleza normativa de los Planes de Ordenación Urbana y como consecuencia ha señalado la viabilidad de su impugnación indirecta al producirse los actos

de aplicaci3n de aquellos –Sentencias 7 de febrero y 15 de junio de 1987 (R. 2750 y 6130), 22 de febrero y 14 de marzo de 1988 (R. 330 y 2000), etc.-

Esta íntima conexi3n de los distintos elementos integrantes del Plan abre con generalidad la posibilidad de su impugnaci3n indirecta, sin que para ello pueda ser obstáculo la desestimaci3n del recurso directo, como bien se cuida de advertir el art. 39.4 de la Ley Jurisdiccional (R. 1956, 1890 y N.Dicc. 18436) que cierra así el paso en este punto a la causa de inadmisibilidad que es la cosa juzgada –art. 82, d) de la Ley Jurisdiccional-“.

De manera que s’anuncia la impugnaci3n indirecta del POUM de Begur del 2003 i de la seva modificaci3n puntual de 17 de Desembre de 2008 relativa a la fitxa urbanística, pel que fa a la classificaci3n dels terrenys, com a s3l urbà, la delimitaci3n del Polígono P-11b Van de Walle Residencial i els paràmetres urbanístics aprovats atesa la seva contrarietat a Dret.

IV.- SOBRE LA COMPETÈNCIA

El present recurs s’interposa dins del termini legal establert a l’article 46 de la Llei 29/98 de 13 de Juliol, **essent competents pel coneixement del mateix els Jutjats Contenciosos Administratius de Girona, tota vegada que l’acte administratiu quina anul·laci3n s’interessa ha estat dictat per una Administraci3n Local, en matèria d’actes d’edificaci3n, usos del s3l i llicències d’obres.**

De manera que resulta d’aplicaci3n all3 que es disposa a l’article 8 apartat 3 de la Llei 29/98 de 13 de Juliol reguladora de la Jurisdicci3n Contenciosa, que atorga competències als Jutjats Contenciosos Administratius en determinats sup3sits i matèries, quin coneixement pertoca a òrgans de l’Administraci3n Local. Precepte que disposa el següent:

ARTICLE 8.1 LLEI 29/98:

“1. Los Juzgados de lo Contencioso-Administrativo conocerán, en única o primera instancia según lo dispuesto en esta Ley, de los recursos que se deduzcan frente a los actos de las entidades locales o de las entidades y corporaciones

dependientes o vinculadas a las mismas, excluidas las impugnaciones de cualquier clase de instrumentos de planeamiento urbanístico.”

Resulta inqüestionable la competència del Jutjat Contenciós administratiu de Girona pel que fa a anul·lar i deixar sense efecte l'Acord de la Junta de Govern Local de 2 de Juliol de 2019 desestimant la denúncia urbanística i les llicències d'obres impugnades i ordenar l'enderroc de tot allò construït.

Competència que ostenta de manera directa, i que pot exercir, tan en base a les infraccions de Dret comeses en atorgar les llicències d'obres impugnades, per haver infringit el planejament urbanístic aplicable i el conjunt de l'ordenament urbanístic; com també en base a considerar il·legal i contrari a Dret el règim urbanístic corresponent a la classificació i qualificació com a sòl urbà derivada del POUM de Begur.

En aquests darrers casos, l'Il·lustre Jutjador podrà declarar en la seva sentència la nul·litat de les llicències en base a interpretar la nul·litat del POUM de Begur i de la classificació com a sòl urbà dels terrenys, sens perjudici d'haver de plantejar la qüestió d'il·legalitat del POUM de Begur davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per la seva declaració formal de nul·litat per part d'aquell Tribunal, en els termes i mitjançant el procediment establert als articles 27 i concordants de la Llei reguladora de la Jurisdicció contenciosa.

Precepte que disposa el següent:

ARTICLE 27 LLEI JURISDICCIO CONTENCIOSA:

“1. Cuando un Juez o Tribunal de lo Contencioso-administrativo hubiere dictado sentencia firme estimatoria por considerar ilegal el contenido de la disposición general aplicada, deberá plantear la cuestión de ilegalidad ante el Tribunal competente para conocer del recurso directo contra la disposición, salvo lo dispuesto en los dos apartados siguientes.

2. Cuando el Juez o Tribunal competente para conocer de un recurso contra un acto fundado en la invalidez de una

disposición general lo fuere también para conocer del recurso directo contra ésta, la sentencia declarará la validez o nulidad de la disposición general.

3. Sin necesidad de plantear cuestión de ilegalidad, el Tribunal Supremo anulará cualquier disposición general cuando, en cualquier grado, conozca de un recurso contra un acto fundado en la ilegalidad de aquella norma.”

V.- REPRESENTACIO, DEFENSA I LEGITIMACIO PER RECORRER

Mitjançant el present escrit, es dóna compliment també a les formalitats exigides a l'article 23.1 de la Llei 29/98 de 13 de Juliol pel que fa a la representació i defensa de les parts, tota vegada que el present recurs s'interposa amb la deguda intervenció d'Advocat i la potestativa intervenció de Procurador. Trobant-se legitimada la meua representada per interposar el recurs, i gaudint de capacitat processal, en mèrits d'allò que s'estableix en l'article 19 de la Llei reguladora de la Jurisdicció contenciosa, i en haver estat ja part en la via administrativa prèvia.

Diu, a la lletra, l'article 19.1.a) i b) de la Llei 29/98:

ARTICLE 19.1.a) LLEI 29/98:

“1. Están legitimados ante el orden jurisdiccional contencioso-administrativo:

a) Las personas físicas o jurídicas que ostenten un derecho o interés legítimo.

b) Las corporaciones, asociaciones, sindicatos y grupos y entidades a que se refiere el artículo 18 que resulten afectados o estén legalmente habilitados para la defensa de los derechos e intereses legítimos colectivos.”

Essent clar que l'Associació Ecologistes en Acció de Catalunya aquí recurrent està legitimada per interposar el present recurs contenciós en haver estat part en la via administrativa prèvia i haver formalitzat la denúncia urbanística inicial, tot exercitant l'acció pública que en matèria d'urbanisme li

atorguen els articles 12 i concordants de la Llei d'Urbanisme (Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'Agost), denúncia que ara ha estat desestimada.

Es dóna compliment als requisits de justificar l'exercici d'accions per les persones jurídiques, mitjançant aportar certificat dels Acords adoptats al respecte per part dels òrgans corresponents de l'Associació. Tot això en observança d'allò establert a l'article 45.2.d) de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa.

Certificat que s'acompanya assenyalat com a **Document número 3**, juntament amb còpia de l'escriptura de poders per plets que s'acompanya com a **Document número 4**.

Tanmateix, cal referir que l'Associació Ecologistes en Acció de Catalunya està específicament legitimada per interposar la present acció en exercici de les finalitats i objectius d'aquesta Associació sense ànim de lucre. Finalitats que figuren a l'article 2 dels seus Estatuts, quina còpia s'adjunta assenyalada com a **Document número 5** i entre les que figura expressament "defensar el medi ambient".

Essent inqüestionable que en el cas que ens ocupa, en la mesura que s'impugnen unes obres que afecten de manera crítica i negativa uns terrenys amb valors naturals, ambientals i paisatgístics, terrenys amb cobertura i naturalesa forestal, afectació a la xarxa hídrica de l'àmbit, i que tenen la naturalesa de SNU, s'exercita la finalitat específica de l'Associació. D'altra banda, és evident aquesta legitimació activa en interposar una acció judicial en la que s'exigeix l'enderroc de tot allò construït, la restauració del medi natural afectat i la revegetació, alhora que s'impugna el POUM de Begur.

Havent de referir que **Ecologistes en Acció de Catalunya, representa els interessos col·lectius legítims per la preservació de medi ambient. Essent inqüestionable la seva legitimació directa en el cas que ens ocupa.**

I havent d'invocar, finalment, que en matèria d'urbanisme, la legislació articula l'acció pública que legitima a qualsevol persona o ciutadà per acudir als Tribunals per exigir el restabliment de la legalitat urbanística vulnerada i l'observança del planejament i la legislació aplicable.

Així ho estableix l'article 12 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, en disposar:

ARTICLE 12 DECRET LEGISLATIU 1/2010: Acció pública.

“1. Qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable.

2. L'acció pública a què es refereix l'apartat 1, si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment, fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210.”

Acció pública reconeguda també als articles 5 lletra f) i 62 del Reial Decret Legislatiu 7/2015 de 30 d'octubre pel que s'aprovà el Text Refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana.

VI.- INTERPOSICIÓ DEL RECURS DINS DE TERMINI

Finalment, hem d'invocar que la interposició del present recurs contenciós s'efectua dins del termini legal de 2 mesos a comptar de la pràctica de la notificació de l'acte aquí impugnat, tot donant compliment a allò establert a l'article 46 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa, que disposa:

ARTICLE 46 LLEI JURISDICCIO CONTENCIOSA:

“1. El plazo para interponer el recurso contencioso administrativo será de dos meses contados desde el día siguiente al de la publicación de la disposición impugnada o al de la notificación o publicación del acto que ponga fin a la vía administrativa, si fuera expreso. Si no lo fuera, el plazo será de seis meses y se contará, para el solicitante y otros posibles interesados,

*a partir del día siguiente a aquél en que, de acuerdo con su normativa específica, se produzca el acto presunto.
(...)”*

Havent-se notificat l'acte aquí impugnat el passat 15 de Juliol de 2019 i no essent hàbil el mes d'agost pel còmput del termini, és evident que el present recurs s'interposa dins del termini de 2 mesos.

I essent evident que el recurs impugnant la llicència en via administrativa fou interposat també dins de termini davant l'Ajuntament de Begur en formular la denúncia, atès que tot just les obres i els moviments de terres s'havien iniciat.

És per això que, l'acte administratiu aquí impugnat dictat per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Begur en data 2 de Juliol de 2019 és manifestament contrari a Dret, quan desestima el recurs potestatiu de reposició per extemporani, en indicar que la llicència per a la construcció dels 52 habitatges unifamiliars i piscina es va concedir per acord de la Junta de Govern Local de 3 d'abril de 2018. Llicència d'obres que mai fou notificada a l'Entitat aquí recurrent per part de l'Ajuntament de Begur.

De manera que és evident que no es pot considerar a cap efecte, la data d'atorgament de la llicència d'obres com a data d'inici del còmput del termini d'un mes per formular la corresponent impugnació. Essent ben conegut que en urbanisme regeix l'acció pública en els termes derivats de l'article 12 del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, que **permet la interposició de denúncies urbanístiques i la impugnació de llicències mentre durin les obres i no s'hagi produït la prescripció de l'eventual infracció**. Així ho disposa l'article invocat:

ARTICLE 12 DECRET LEGISLATIU 1/2010: Acció pública.

“(...)”

2. L'acció pública a què es refereix l'apartat 1, si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment,

fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210.”

I de la lectura del precepte transcrit, resulta obvi que la llicència i els actes d'edificació i urbanització es poden impugnar mentre les obres estan en curs, mentre se'n perllongui l'execució i fins i tot mentre les eventuais infraccions comeses no hagin prescrit.

Extrem que permet demostrar el manifest error en el que ha incorregut l'Administració aquí demandada que no ha respectat els drets de defensa i les garanties de tots els ciutadans, així com per evidenciar l'intent de l'Ajuntament de Begur d'impedir la revisió dels seus actes nuls i de les greus irregularitats administratives i urbanístiques que ha comès en relació al Polígon d'Actuació Van de Walle Residencial en autoritzar la urbanització i l'edificació d'uns terrenys que superen àmpliament les pendents del 20%, que infringeixen totes les Directrius de Paisatge del Pla Territorial Parcial de les comarques de Girona i que infringeixen el deure d'integració en l'entorn, desfigurant i alterant l'harmonia del paisatge i creant una barrera arquitectònica, una acumulació de volums i unes pantalles edificatòries prohibides per la Llei de Costes, a la primera línia de litoral.

L'evidència de l'error jurídic de la Resolució aquí impugnada és manifesta, existint nombroses sentències dels Tribunals de la Jurisdicció Contenciosa, que s'han pronunciat reiteradament en relació a aquest extrem.

Serveixi per totes la sentència 950/2012 de 20 de Desembre de la Secció 3^a de la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (la Ley 259142/2012) que fixa una jurisprudència constant i reiterada dictada en la matèria.

Diu, a la lletra, el Fonament de Dret segon de la sentència invocada:

“SEGUNDO.- En la Sentencia apelada se declara la inadmisibilidad del recurso contencioso-administrativo por

extemporaneidad en la interposición del recurso contencioso-administrativo en relación con las licencias de obras impugnadas.

Deberá prosperar la impugnación del expresado Fallo de inadmisibilidad del recurso contencioso-administrativo, por cuanto no consta que la licencia de obras impugnada concedida el 19/5/2003, para la construcción de un conjunto de locales en la finca situada en la partida Gaià, y la licencia de obras concedida el 2/12/2003, también impugnada, que ampliaba la anterior, hubiesen sido notificadas a la aquí actora / apelante.

*Esta falta de notificación no puede ser "subsana" ni entenderse suplida por el mero conocimiento o noticia que la aquí actora / apelante hubiese tenido de ellas. **A lo que debe añadirse que la aquí actora / apelante interpuso el recurso contencioso-administrativo al constatar la iniciación de las obras de construcción de aquellos locales.***

Al respecto, debe reiterarse lo ya dicho por este Tribunal en Sentencia 792 de 20/10/2005, concretamente, que en sede de recursos contencioso-administrativos contra licencias de obras interpuestas en ejercicio de la acción pública urbanística (artículo 12 de la Ley 2/2002, de Urbanismo), debía tenerse en cuenta el estado de las obras de construcción, si estaban finalizadas o no, y otras características de las mismas, en la fecha de interposición del recurso, en orden a apreciar o no extemporaneidad en el ejercicio de dicha acción.

*Como queda dicho más arriba, **en el caso de autos el recurso contencioso-administrativo se interpuso estando en curso las obras de construcción de referencia. Por ello no cabía apreciar extemporaneidad en su interposición.***

Deberá, pues, prosperar el recurso de apelación en este extremo y declarar la admisibilidad del recurso contencioso-administrativo, entrando en el examen del fondo del asunto."

I invoquem també la doctrina establerta a les següents sentències:

- **Sentència del Tribunal Suprem de 5.12.1995 RJ 8995**, que estableix que en tot cas, si la resolució de la sol·licitud de llicència municipal no ha estat notificada a l'interessat, no existeix "dies a quo" des del que computar el termini d'interposició del corresponent recurs.

En el Fonament de Dret Segon indica:

"y en segundo lugar, los actos de concesión de las licencias nunca fueron notificados a los recurrentes, por lo que no existe «dies a quo» desde el que computar el plazo de interposición del recurso de reposición, ello aparte de lo establecido respecto de la acción pública y de su plazo en el artículo 235 del texto refundido de la Ley sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana de 9 abril 1976 ([RCL 1976\1192](#) y ApNDL 13889)".

- **Sentència del Tribunal Suprem de 10.5.2000 RJ 4092** segons la qual, en el seu Fonament Cinquè, indica que sí s'exerceix l'acció pública i aquesta té pe objecte l'execució de les obres que es consideren il·legals, l'acció pública podrà exercitar-se durant l'execució de les obres i fins el transcurs dels terminis establerts per a l'adopció de mesures de protecció de la legalitat urbanística.
- Sentència de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya número 792 de 20.10.2005 JUR\2006\67376, en quin Fonament de Dret Segon s'estableix una clara doctrina interpretativa del termini per impugnar llicències d'obres durant el termini de la seva execució. I sentència que disposa el següent:

“c).- Según el citado artículo 12, la acción pública urbanística puede formularse ante la Administración y ante esta Jurisdicción Contencioso Administrativa, de conformidad con la legislación aplicable.

Esta legislación exige, cuando se impugna una licencia de obras notificada, que el recurso contencioso-administrativo se interponga en el plazo de dos meses contado desde el día siguiente al de la notificación de la licencia de obras (artículo 46 de la Ley reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa).

Sin embargo, la acción pública urbanística contra una licencia de obras (que no haya sido notificada), puede formularse ante esta Jurisdicción directamente, según se establece en el citado artículo 12, pero con sujeción a las normas que regulan esta Jurisdicción, esto es, en el expresado plazo de dos meses. En tal caso se plantea la cuestión de cual debe ser el "dies a quo".

El plazo de dos meses para interponer recurso contencioso-administrativo, tratándose del ejercicio de la acción pública urbanística, no puede contarse desde un acto de notificación, ya que no es propio de la acción pública urbanística que la preceda un acto de notificación: Su ejercicio corresponde a "cualquier ciudadano y ciudadana", respecto de los que no cabe exigir una previa notificación.

Por ello, el "dies a quo" no puede ser otro que la fecha de finalización de las obras objeto de la licencia de obras impugnada, por cuanto es en esta fecha que pueden conocerse todos los elementos que configuran las obras licenciadas y, consiguientemente, juzgar sobre la legalidad o ilegalidad de la licencia. Será pues, a partir de la fecha de finalización de las obras objeto de la licencia que deberán contarse aquellos dos meses del plazo para ejercitar la acción pública urbanística directamente ante esta Jurisdicción contencioso-administrativa, contra la licencia de obras (no notificada) que ampare las obras finalizadas.

En el supuesto de licencia de obras notificada, cabe interponer recurso contencioso-administrativo dentro del plazo de dos meses contados desde la notificación; si ha transcurrido el

mismo, cabe instar la revisión de oficio de la licencia de obras de conformidad con las normas que la regulan.

Como queda dicho, terminadas las obras es posible, para "cualquier ciudadano y ciudadana", conocer la globalidad de las mismas y formular un juicio sobre la legalidad de la licencia de obras que las ampara. Y, sin necesidad de recurso administrativo previo, por cuanto el de reposición es potestativo, será posible, a partir de la terminación de las obras, interponer recurso contencioso- administrativo contra la licencia de obras correspondiente en el plazo de dos meses.

Coherentemente, si la acción pública urbanística impugnando la licencia de obras (no notificada) se ejercita directamente ante esta Jurisdicción mientras se están ejecutando las obras, deberá considerarse ejercitada dentro del plazo legal de dos meses. El hecho de que la acción se ejercite antes de que las obras licenciadas se hayan terminado no obsta al ejercicio de la misma, ya que no puede negarse a quien puede ejercitar la acción directamente ante esta Jurisdicción en el plazo de dos meses desde la terminación de las obras, su ejercicio antes de que las obras se terminen en base a que la licencia que ampara dichas obras es, a su entender, ilegal.

En el presente caso, en el que la acción pública urbanística se ha ejercitado directamente ante esta Jurisdicción contra una licencia de obras que no se conocía (no notificada) en relación con unas obras en curso de ejecución, y que la demandante estima que es ilegal, debe concluirse que dicha acción ha sido formulada dentro del plazo legal de dos meses establecido en el artículo 46 de la Ley reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa."

Per tot això, **AL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU DE GIRONA SOL·LICITEM:**

Ens tingueu per presentat aquest escrit amb les còpies i documents que s'acompanyen, serviu admetre'ls, tingueu per interposat, en temps i forma, recurs contenciós administratiu contra l'Acord adoptat per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Begur de data 2 de Juliol de 2019 pel que es desestima la denúncia urbanística presentada contra els moviments de terra, les obres d'explanació i els actes d'urbanització i edificació que s'estaven executant al Polígon d'Actuació PP11b Van de Walle Residencial de Sa Riera a Begur i s'inadmet el recurs potestatiu de reposició interposat

en impugnació de la llicència d'obres atorgada per la construcció de 52 habitatges.

Ordeneu l'admissió a tràmit del recurs, i en el seu moment, i prèvia la tramitació del recurs, **dicteu sentència per la que es deixin sense efecte, es declari la nul·litat de ple dret, o subsidiàriament, s'anul·lin, els actes administratius impugnats consistents en l'Acord de la Junta de Govern Local de data 2 de Juliol de 2019 pel que es desestima la denúncia, l'Acord de data 3 d'abril de 2018 (expedients 1689/2017 i 2238/2017) pel que s'atorgaren les llicències d'obres per construir un total de 52 habitatges al Polígon d'Actuació Van de Walle Residencial i l'Acord de la Junta de Govern Local de 20 de Febrer de 2018 pel que s'aprovà el Projecte d'urbanització.** Interessem també a l'empara de l'article 31 de la Llei de la Jurisdicció que s'efectuïn els pronunciaments jurisdiccionals indicats a l'apartat II del present escrit.

Tot això amb expressa condemna en costes a l'Administració aquí demandada.

Tanmateix, tingueu per formulada impugnació indirecta de les determinacions del POUM de Begur pel que fa a la classificació urbanística com a sòl urbà dels terrenys que configuren l'àmbit territorial del PA 11b Van de Walle Residencial i a permetre la urbanització i implantació de 52 habitatges en aquests terrenys. Impugnació indirecta que s'efectua per considerar la classificació del sòl il·legal, per raó de:

1. No disposar els terrenys de serveis urbanístics ni estar en un sector consolidat per l'edificació, amb vulneració dels articles 25, 26, 30 i 31 de la Llei 2/2002 de 14 de Març i concordants del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost i del conjunt de la doctrina jurisprudencial dictada en la matèria.
2. Infringir el deure de classificar els terrenys com a SNU atesa la seva naturalesa forestal, amb infracció dels articles 2, 20, 22 i concordants de la Llei Forestal de Catalunya.

3. Infringir la prohibició d'urbanitzar terrenys amb pendents superiors al 20% establerta a l'article 9.4 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme i 7 del seu Reglament.
4. Infringir el deure de classificar com a SNU els sòls amb especials valors naturals, paisatgístics i amb valor de connectivitat. Amb infracció dels articles 3, 9, 32 de la Llei 2/2002 i concordants del DL 1/2010 de 3 d'agost.
5. Vulnerar la legislació de Costes de l'Estat en permetre la urbanització i edificació de terrenys situats a 1ª línia de costa i formant edificis – pantalla, amb acumulació de volums, amb infracció de l'article 30 de la Llei 22/88 de 22 de Juliol.

I tot plantejant en la sentència que es dicti i que deixi sense efecte i anul·li els actes administratius impugnats, la qüestió d'il·legalitat del POUM de Begur per la classificació il·legal del sòl com a sòl urbà, davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la forma prevista a l'article 27 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Contenciosa.

Ordeneu admetre a tràmit el recurs, requerir a l'Ajuntament de Begur la tramesa de l'expedient administratiu i la citació de les persones interessades per personar-se en les presents Actuacions, i impulseu la tramitació del recurs contenciós en la forma establerta a la Llei 29/98 de 13 de Juliol.

Girona, a deu d'octubre de dos mil dinou.

Eduard de Ribot i Molinet
Col·legiat 15.563

Maria Àngels Vila Reyner